

Arrest

nr. 172 248 van 25 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 18 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat I. SIMONE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn. Hij kwam voor het eerst naar België in 2006. Hij verliet het Rijk en kwam opnieuw binnen in november 2008.

1.2. Hij diende een tweede asielaanvraag in op 3 mei 2016.

1.3. Op 31 mei 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend. Bij arrest van 22 juni 2016, nr. 170 380 heeft de Raad de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming geweigerd.

1.4. Verzoeker diende een nieuwe asielaanvraag in op 30 juni 2016. De commissaris-generaal nam op 11 juli 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname.

1.5. Dit is de bestreden beslissing. Ze luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Marrypur, gelegen in Punjab te India. U verklaart dat u Sukhwinder Singh heet, geboren bent op 17 januari 1981 te India en over de Indiase nationaliteit beschikt. U beschikt over verschillende aliasen zijnde Jaspal Singh, geboren op 17 januari 1991; Harjit Singh, geboren op 17 januari 1985; Nitu Sukwinder, geboren op 1 juli 1981; Nita Sukwinder, geboren op 17 januari 1981; Nitu Singh en Virdi Neetu. U beëindigde uw studies in 1998 en startte nadien met werken als loodgieter. In juni of juli 2000 vond er een conflict plaats tussen leden van de Congresspartij (oppositiepartij) en Akali Dal partij (die op dat ogenblik aan de macht was) waarbij uw vriend Jarnail Singh, in het gezicht werd geschoten. Hij was vroeger secretaris van het district, sport promotor en is momenteel president van het district. Na het incident dat plaatsvond in 2000, hielp u Jarnail Singh regelmatig met medische kwesties. Zo bracht u hem naar het ziekenhuis en de dokter wanneer dit nodig was. Nadat u uw vriend hielp, in juni 2001, werd u door leden van Akali Dal valselijk beschuldigd van druggebruik. Op basis van deze beschuldigingen werd u gearresteerd en opgesloten. In september 2001 verliet u de gevangenis na de betaling van een borgsom. Nadien werd u lid van de Congresspartij. Ook uw familie was reeds jarenlang lid van de Congresspartij. Zo was uw vader gedurende enige tijd secretaris van de Congresspartij. In de periode die na uw vrijlating volgde verbleef u afwisselend in uw ouderlijk huis, bij vrienden of bij familie. Betreffende de aanklacht die tegen u werd ingediend werd u onschuldig bevonden. U werd dan ook niet veroordeeld. In februari of maart 2003 was de zaak tegen u definitief afgesloten. U probeerde aan een visum voor Verenigd Koninkrijk te raken via familieleden die reeds in Verenigd Koninkrijk verbleven maar dit werd u geweigerd. Via een vriend raakte u aan een visum voor Dubai. In augustus 2003 verliet u Indië en reisde u met uw eigen paspoort naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) waar u tot augustus 2006 woonde en werkte. In augustus 2006 keer u terug naar uw ouderlijk huis in Marrypur. De Congresspartij was sinds juni of juli 2002 aan de macht maar er waren veel problemen met de Akali Dal. In september 2006 werd u door leden van Akali Dal bedreigd en zeiden ze u dat u vorige keer gespaard bent gebleven, wat niet het geval zou zijn eens zij opnieuw aan de macht zouden komen. U besloot Indië voor een tweede keer te verlaten in oktober 2006. Met behulp van een smokkelaar die u een Russisch visum regelde, reisde u via Rusland, Italië en Frankrijk naar België. U reisde met uw eigen paspoort naar Rusland en maakte nadien gebruik van een vals paspoort. In december 2006 kwam u aan in België. U vond hier geen werk en besloot om België te verlaten in januari 2008. U kwam in contact met een smokkelaar die u beloofde om u naar Verenigd Koninkrijk te brengen via Roemenië. In Roemenië werd u in maart 2008 verplicht om een asielaanvraag in te dienen nadat u werd opgepakt door de politie. U diende een asielaanvraag in onder een foutieve naam en geboortedatum, namelijk Harjit Singh en het geboortjaar 1985, en legde er een interview af in het kader van uw asielaanvraag. Nadien ontving u een positieve beslissing in het kader van uw asielaanvraag. Zo verkreeg u een verblijfskaart dat geldig was voor een periode van drie maanden. Uiteindelijk besloot u in april of mei 2008 om Roemenië te verlaten omwille van economische redenen. Zo was er geen werkgelegenheid en kon u er moeilijk overleven. Vervolgens reisde u, opnieuw met behulp van een smokkelaar, via Italië en Frankrijk naar België waar u in november 2008 aankwam. In december 2009 diende u een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis. In 2013 werd u in België gearresteerd voor mensenhandel. U verbleef ongeveer 13 maanden in de gevangenis en kwam in 2014 vrij. In 2014 keerde een familielid van u terug naar Indië vanuit Verenigd Koninkrijk waar hij tien jaar lang had verbleven. Hij werd in november vermoord teruggevonden. U vermoedt dat hij vermoord werd door leden van Akali Dal. Op 3 mei 2016 diende u een asielaanvraag in België in waardoor uw voorziene repatriëring naar Indië op 11 mei 2016 werd geannuleerd. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende fotokopieën neer: vier affidavits, twee krantenartikels en een document in verband van de valse rechtszaak die tegen u werd ingediend.

Op 31/05/2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde bovenstaande argumentering.

Zonder teruggekeerd te zijn naar India diende u op 30/06/2016 een tweede asielaanvraag in. Een repatriëring voorzien op 03/07/2016 werd hierdoor geannuleerd. U verwees hierbij naar de problematiek zoals deze hierboven uiteen werd gezet. U legde volgende documenten voor: uw handgeschreven

verklaring, een lidkaart van de Congressparty, vier affidavits, vier krantenartikels. Tevens werd een kopie van een paspoort op uw naam teruggevonden in uw dossier.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

De tijdens uw tweede asielaanvraag door u voorgelegde documenten zijn onvoldoende om voorgaande beslissing te herzien. Zo legt u opnieuw enkele affidavits voor. Net als bij uw eerste asielaanvraag dient er hier te worden gewezen op het gesolliciteerde karakter van deze documenten die door familie of kennissen werden geschreven. Deze documenten hebben dus weinig tot geen objectieve bewijswaarde. Daarnaast legde u enkele krantenartikels voor met een algemene inhoud; ook deze voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier. Met uw paspoort toont u eindelijk een begin van bewijs van uw echte identiteit, maar ook hier dient te worden vastgesteld dat het slechts om een beperkte kopie gaat van enkele pagina's. Bovendien wijst dit document hoogstens op uw identiteit en nationaliteit, zaken die aanvaard kunnen worden. De door u geschreven brief voegt ook niets wezenlijks toe. De lidkaart van de Congress Party wijst er op dat u mogelijks ooit lid was van deze partij, maar nergens ondersteunt het uw bewering hierdoor een vrees voor vervolging te moeten kennen. Overigens dient hierbij opgemerkt te worden dat deze partij één van de grootste politieke partijen in India vormt en daardoor miljoenen leden kent.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen

elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3EVRM werd aangetoond: de betrokkene diende een verzoek tot machtiging tot verblijf 9bis in dat op 22/05/2015 geweigerd werd door de DVZ.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de procedure

2.1. Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien de vreemdeling een volgende asielaanvraag indient bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden, neemt de minister of zijn gemachtigde een verklaring af van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, en de redenen waarom de asielzoeker deze elementen niet eerder kon aanbrengen.

Deze verklaring wordt ondertekend door de asielzoeker. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om te ondertekenen. Deze verklaring wordt onverwijld overgezonden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 EVRM; van artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen; van artikel 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991); van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet); van de zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 25 februari 2016 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging

en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

3.4. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekster voor internationale bescherming in aanmerking komt.

3.5. Naar luidt van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

3.6. Verzoeker beperkt zich tot een louter theoretische uiteenzetting. In zoverre het verzoekschrift al ontvankelijk is, stelt de Raad vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

3.7. Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

3.8. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.9. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke

punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

3.10. Verzoekende partij beperkt zich tot de bewering: *“Verzoeker heeft bij zijn huidige asielaanvraag verschillende documenten neergelegd. De documenten worden opgesomd in de bestreden beslissing”*. Verzoekende partij gaat bovendien voorbij aan een uitvoerige motivering van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoekende partij werden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover zij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om de aangebrachte nieuwe elementen aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld. Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald asielverzoek in overweging te nemen indien er nieuwe elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die *“de kans aanzienlijk groter maken”* dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen *“de kans aanzienlijk groter maken”*, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift heeft de commissaris-generaal met de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag aldus geen beslissing genomen over de gegrondheid van de asielaanvraag.

3.11. Immers *in casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de door verzoekende partij bijgebrachte verklaringen niet beschouwd kunnen worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. Hij heeft hierbij niet enkel de documenten maar ook de verklaringen meegenomen bij de beoordeling. De bestreden beslissing stelt immers: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.*

De tijdens uw tweede asielaanvraag door u voorgelegde documenten zijn onvoldoende om voorgaande beslissing te herzien. Zo legt u opnieuw enkele affidavits voor. Net als bij uw eerste asielaanvraag dient er hier te worden gewezen op het gesolliciteerde karakter van deze documenten die door familie of kennissen werden geschreven. Deze documenten hebben dus weinig tot geen objectieve bewijswaarde. Daarnaast legde u enkele krantenartikels voor met een algemene inhoud; ook deze voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier. Met uw paspoort toont u eindelijk een begin van bewijs van uw echte identiteit, maar ook hier dient te worden vastgesteld dat het slechts om een beperkte kopie gaat van enkele pagina's. Bovendien wijst dit document hoogstens op uw identiteit en nationaliteit, zaken die aanvaard kunnen worden. De door u geschreven brief voegt ook niets wezenlijks toe. De lidkaart van de Congress Party wijst er op dat u mogelijks ooit lid was van deze partij, maar nergens ondersteunt het uw bewering hierdoor een vrees voor vervolging te moeten kennen. Overigens dient hierbij opgemerkt te worden dat deze partij één van de grootste politieke partijen in India vormt en daardoor miljoenen leden kent.”

3.12. Door te stellen: *“Daarbij haalt verwerende partij aan dat deze al neergelegd konden worden bij de eerste asielaanvraag en dat het betrekking heeft op de elementen die al besproken zijn bij de eerste asielaanvraag. Feit is dat verzoeker door het voorleggen van een aantal stukken, die op hem persoonlijk betrekking hebben en op coherente wijze zijn asielrelaas ondersteunen, zijn wettelijke bewijsplicht heeft voldaan. Hij heeft, zoals van een asielzoeker vereist wordt, ‘in de mate van het mogelijke bewijzen*

aangebracht van de feiten die hij aanhaalt'. De neergelegde stukken zijn bovendien ondersteunende elementen van een asielrelaas dat in zijn geheel gezien moet worden en niet als naast elkaar staande en elk op zich voldoende bewijskrachtige elementen", wordt geenszins concreet uiteenzet waarom verzoekende partij meent dat de neergelegde documenten alsnog de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas moet herstellen, noch waarom de beoordeling door de commissaris-generaal tekort zou schieten.

3.13. In de bestreden beslissing wordt aldus duidelijk toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot zijn besluit komt. De vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal in dit verband worden allerm minst ontkracht door het verweer in het verzoekschrift.

3.14. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend beroep geen ernstige poging wordt ondernomen om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft. Zij beperkt zich immers in wezen tot een theoretische uiteenzetting die geen afbreuk doet aan de pertinente en draagkrachtige vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die dan ook staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

3.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partij in het kader van haar tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.16. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK